

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Prevederile Titlului XI - Renta viageră agricolă - din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, reglementează funcționarea ca direcție în cadrul Agenției Domeniilor Statului a Oficiului Național de Rentă Viageră Agricolă și stabilește atribuții în aplicarea prevederilor legale în materie.

În vederea aplicării prevederilor legale mai sus menționate în Agenția Domeniilor Statului a demarat plata rentei viagere agricole celor care beneficiază de aceasta. În momentul actual există peste 10.000 de solicitări privind acordarea rentei viagere agricole, care analizate prin prisma actualei legislații nu vor putea fi aprobate, unele prevederi ale Titlului XI nefiind suficient de clare.

Prin urmare, scopul instituit de lege și anume acela al exploatării eficiente al terenurilor agricole aflate în proprietatea unor persoane fizice, care să permită modernizarea agriculturii României și atingerea standardelor existente în țările Uniunii Europene nu mai poate fi atins prin prisma prevederilor Titlului XI din Legea nr. 247/2005.

Menținerea formelor asociative existente, precum și tratarea în mod egal proprietarii de terenuri, inclusiv pe cei care au calitatea de asociat al unei societăți agricole conform Legii 36/1991 impune modificarea articolelor 2 și 9 din Lege.

Legea precizează că fac obiectul înstrăinării sau arendării terenurile agricole, fără însă a le defini poziția acestora. Întrucât scopul legii este concentrarea suprafețelor agricole în exploatații eficiente în vederea modernizării agriculturii României, este evident faptul că nu toate terenurile agricole fac obiectul Titlului XI din lege, acestea fiind doar terenurile agricole din extravilan, așa cum sunt definite la art. 2 lit.a. din Legea nr.18/1991 cu modificările și completările ulterioare. Se impune completarea art. 1 cu un alineat care să definească terenurile ce fac obiectul rentei viagere agricole.

Art. 4 din lege prevede faptul, că plata rentei viagere se face prin raportarea la media cursului calculat de BNR din primul trimestru al anului în care plata trebuie efectuată.

Potrivit art.6 renta viageră agricolă se plătește într-o singură rată anuală în primul trimestru al anului următor celui pentru care aceasta este datorată.

Astfel, se constată faptul că prevederile art.6 contravin prevederilor art.4, nefiind posibil ca la momentul plății - în primul trimestru al anului - să se poată realiza o medie a cursului stabilit de BNR pentru primul trimestru al aceluiași an.

În vederea punerii în aplicare a legii și stabilirii în mod corect suma cuvenită beneficiarilor, se impune reglementarea, în regim de urgență, a acestor aspecte.

În acest sens, propunem modificarea art. 4 al Titlului XI din Legea nr.247/2005, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât plata în lei a rentei viagere agricole să se realizeze prin raportarea la media anuală a cursului calculat de BNR din anul pentru care plata este datorată.

Mai adăugăm faptul că excepția prevăzută la art. 8 din lege referitoare la plata rentei în termen de cel mult 3 luni de la data decesului rentierului nu este aplicabilă, întrucât fondurile necesare sunt asigurate de la bugetul de stat o singură dată pe an, în primul trimestru al anului. Propunem, astfel, modificarea art.8 din lege, în sensul ca plata se va efectua potrivit prevederilor art.6.

Totodată, se impune și modificarea prevederilor alineatului 2 al art.17 din lege și anume faptul ca plata rentei se va face prin mandat poștal, virament bancar, orice alta modalitate prevăzută de lege, motivat de faptul că birourile județene de rentă viageră agricolă nu au personalitate juridică, astfel plata neputând fi realizată prin aceste birouri, iar plata rentei viagere agricole pentru toți rentierii agricoli prin Oficiul Național de Rentă Viageră Agricolă-București este practic imposibilă.

De asemenea, în aplicarea prevederilor Titlului XI din Legea nr.247/2005 cu modificările și completările ulterioare Agenția Domeniilor Statului – Oficiul Național de Rentă Viageră Agricolă se confrunta cu o serie de aspecte legate de ieșirea din indiviziune. Menționăm faptul că ieșirea din indiviziune implică cheltuieli ridicate atât cu măsurătorile cadastrale, cât și notariale, fapt ce conduce la refuzul în masă al proprietarilor de terenuri agricole de a solicita renta.

Astfel, se impune modificarea articolului 12 prin care să se reglementeze acordarea rentei viagere agricole pe baza declarației notariale autentificate ai tuturor coproprietarilor, pentru cazurile în care există titluri comune. Astfel se atinge și scopul instituit de lege adică exploatarea în mod eficient al terenurilor agricole aflate în proprietatea unor persoane fizice, care să permită modernizarea agriculturii României și atingerea standardelor existente în țările Uniunii Europene.

Modificările propuse ar clarifica și ar debloca situația prezentă privind aplicarea legii, prin urmare adaptarea acestora este urgentă.

Având în vedere motivele expuse anterior, am elaborat prezenta propunere legislativă, cu rugămintea de a fi supusă dezbaterii și aprobării plenului Senatului în procedură de urgență.

INIȚIATORI:

SENATORI

Pete Ștefan

Puskás Valentin Zoltán

